

CU PRIVIRE LA "OPTIMUL
ECONOMIC TRAGIC"
ÎN PERSPECTIVĂ HOLISTICĂ⁺

prof.univ.dr. Constantin Popescu
prof.univ.dr. Alexandru Tașnadi
Academia de Studii Economice din București
" of Târgu-Jiu

Rezumat:

Comunicarea își propune să pună în discuție științifică noua viziune a „întregilor integrați” așa cum rezultă ea din realizările recente ale fizicii cuantice, psihologiei și biologiei. Din această perspectivă economia este interpretată ca un organism viu, parte a organismului social și împreună cu el a ecologiei luminoase.

Optimul economiei ca organism viu are la bază compatibilitățile dinamice cu exigențele întregului viu comun. Evoluția vieții economice este organic legată de circumstanțele inevitabile cuprinse sub forma triadei tragice a lui V. Frankl formată din: suferință, vinovăție și moarte. În interacțiune cu triada holistică circumscrisă de limitare, incertitudini și interdependențe deschise se formează optimul economic tragic (OET).El poate fi înțeles ca acea stare a vieții economice în care libertatea de alegere a resurselor limitate în condiții de incertitudine are în compatibilitatea raționalității și speranței criteriile evoluției de SENS. OET înseamnă să spunem DA vieții economice chiar în condiții de limitare a resurselor, de falimente și șomaj, de externalități negative, de stres, ș.a.m.d. prin respiritualizarea responsabilității folosirii cunoașterii științifice. OET – presupune modelarea multicriterială a vieții economice prin integrarea exigențelor umane, comunitare, ecologice, spirituale și de afaceri în aprecierea predicției evoluției PIB-ului uman ca variabilă agregată ondulatorie.

Cuvinte cheie: triada tragică, triada holistică, întregii integrați, sănătatea întregului viu, multicriterialitate holistică.

1. Cu privire la „optimismul tragic”

Cercetările deschise de psihologul Viktor E. Frankl în domeniul logoterapiei*, evidențiază necesitatea de a interpreta comportamentele umane în tranziția prin propria viață, din perspectiva unor circumstanțe inevitabile legate de suferință, vinovăție și moarte surprinsă prin conceptul

REGARDING "TRAGIC ECONOMIC
OPTIMUM"
FROM HOLISTIC⁺ PERSPECTIVE

prof.univ.dr. Constantin Popescu
prof.univ.dr. Alexandru Tașnadi
Academy of Economic Studies, Bucharest

Abstract:

Communication aims to discuss the new scientific vision of "the entire integrated" as it follows the recent achievements of quantum physics, psychology and biology. From this perspective, economy is seen as a living organism, part of the social organism and together with de bright ecology.

The optimum of the economy as a living organism is based on dynamic compatibilities with all common living requirements. The evolution of economic life is organically linked to the unavoidable circumstances contained in the form of V. Frankl 's tragic triad consisting of: pain, guilt and death. In interaction with the holistic triad circumscribed by limitations, uncertainties and open interdependencies, the tragic economic optimum (TEO) is formed. It can be understood as that state of economic life in which freedom of choice of scarce resources under uncertainty has in the compatibility of rationality and hope the development criteria of MEANING. TEO means to say YES to economic life even in conditions of resource limitations, bankruptcies and unemployment, negative externalities, stress, etc. By respiritualization of responsibility using scientific knowledge. TEO - involves multicriteria modeling of economic life by integrating human demands, community, environmental, spiritual and business development in the assessment predicting human GDP as a variable wave aggregate.

Keywords: tragic triad, holistic triad, integrated whole, whole living health, holistic multicriteriality.

1. Regarding the "tragic optimism"

Researches started by the psychologist Viktor E. Frankl in logotherapy point out the need of interpreting human behavior in the transition through their own lives, in terms of unavoidable circumstances related to grief, guilt and death captured by the concept of "tragic triad"¹.

de „triadă tragică”¹.

În esență optimismul tragic în calitate de trăsătură fundamentală a comportamentelor umane în circumstanțele menționate mai sus presupune să spunem „DA vieții!” străduindu-ne să găsim sens în fiecare din aceste condiționalități prin care trecem.

Având în vedere că viabilitatea de sens a organismului uman se verifică prin modul în care se manifestă comportamentele acestuia în circumstanțele surprinse de „triada tragică”, optimismul ca stare de motivație interioară a alegerilor noastre este condiționat de tăria cu care se manifestă răspunsul la „DA vieții!”.

A spune „DA vieții!” în suferință înseamnă să găsim sensul în această circumstanță inevitabilă concretizat în armonia dintre ceea ce ni se întâmplă și cauzalitatea a ceea ce ni se întâmplă. Acest lucru, cu atât mai mult cu cât viața pe care o avem de trăit înseamnă după unii specialiști 10% din ceea ce ni se întâmplă și 90% cum reacționăm la ce ni se întâmplă².

În consonanță cu această viziune, boala se află în om, criza se află în organismul economic, sărăcia se află în noi, șomajul, inflația, etc. se află de asemenea în noi. Toate aceste suferințe individuale și sociale „nu pică din cer”, nu sunt rezultatul voinței Domnului, ci sunt produsul comportamentelor umane afectate de deficite de iubire și cunoaștere științifică, de libertate și responsabilitate, de solidaritate și comuniune socială, de armonie și credință în certitudinea speranței³.

Înțelegerea suferinței inevitabile prin care trece individul uman în ansamblul ipostazelor în care se manifestă viața acestuia este organic legată de conștientizarea interacțiunilor cauză-efect atât în interiorul fiecărui organism viu cât și la nivelul întregilor integrați.

Găsirea sensului în suferință favorizează alegerile noastre oferindu-le suportul necesar motivației interne a luptei cu cauzalitatea pentru a putea ține sub control consecințele. Un asemenea comportament se poate încadra într-o raționalitate de sens ce ne ajută să

In essence, the tragic optimism as a fundamental feature of human behavior in the circumstances outlined above requires to say "YES to life!" striving to find meaning in each of these benchmarks by which we pass.

Since the sense viability of the human organism is checked by how its behaviors manifest by the circumstances caught by the "tragic triad," optimism as a state of inner motivation of our choices is conditioned by the strength of the answer "YES to life".

Saying "YES to life" in suffering means to find the meaning in this inevitable circumstance resulting in harmony between what happens to us and the causality of what happens to us.

This means, by some specialists, that the life we live is 10% made of what happens to us and 90% by the way we react to what happens to us.²

In agreement with this vision, the disease is in man, the crisis is in the economic body, poverty is in us, unemployment, inflation, etc.. is also in us. All these individual and social sufferings "does not fall out of heaven," are not the result of God's will, but are the products of human behavior affected by lack of love and scientific knowledge, freedom and responsibility, solidarity and social union, harmony and faith in hope's certainty.³

Understanding the inevitable suffering through which the human being goes, by the assembly of hypostasis manifesting throughout his life, is organically linked to the awareness of cause-effect interactions inside each living organism and integrated wholes.

Finding the meaning in suffering favors our choices giving them the necessary support for the internal motivation to fight causality to control the consequences. Such behavior may fall into a sense rationality that helps us continuously say "YES to life!".

In this respect, it is remarkable the old principle of Chinese doctors' oath saying

putem spune „DA vieții!” în continuare.

Este remarcabil în acest sens un principiu vechi al jurământului medicilor chinezi potrivit căruia „voința de a te vindeca este la fel de importantă ca și priceperea medicului” și mult mai importantă decât orice medicament.

Vinovăția în calitate de circumstanță inevitabilă ce ne însoțește în tranziția prin propria viață poate să antreneze două categorii de comportamente umane:

- Unul concretizat în faptul că oamenii aruncă mereu vina în legătură cu nenorocirile pe care le trăiesc, pe alții (pe alți oameni, pe societate, pe natură, pe guvernanți, etc.)
- Altul exprimat prin atitudinea de a înțelege că și tu poți fi vinovat de ceea ce se întâmplă atâta vreme cât ești un participant viu la viața întregilor integrați.

Știința psihologiei umane a ajuns la concluzia că atâta vreme cât aruncăm mereu vina pe alții în legătură cu ce ni se întâmplă (boală, sărăcie, inflație, șomaj, poluare, stres, etc.) nu avem nici o șansă să ne schimbăm în bine deoarece atitudinea noastră nu umblă la cauzalitatea acestora. A găsi sens în vinovăția inevitabilă prin care trecem, înseamnă de fapt să ne aplecăm asupra tezei întregilor integrați de natură holistică, potrivit căreia „Totul este în Unul, Unul este în Unul, Unul este în Toate, Totul este în Toate”, din care rezultă că adevărata schimbare se produce întotdeauna din interiorul spre exteriorul vieții trăite, așa cum afirma și Stephen R. Covey⁴.

Am putea să exemplificăm un asemenea comportament legat de vinovăție, cu ceea ce se întâmplă pe piața politică, nu numai de la noi, de a arunca mereu vina în legătură cu neajunsurile concretizate prin șomaj, inflație, criză, sărăcie, poluare, etc. (adică cu externalitățile negative ale managementului politic) numai pe alții, fără să se recunoască în vre-un fel și implicațiile cauzale a celor care guvernează. Un asemenea comportament pe piața politică este generator de deficite, de

that “willingness to heal is as important as the skill of the doctor "and more important than any medicine.

Guilt as an unavoidable circumstance that accompanies us through our life's transition may involve two categories of human behavior:

- One resulted in the fact that people always put the blame about the evil that they live, on others (on other people, society, nature, the rulers, etc.).

- Another expressed by the attitude to understand that you can be guilty of what happens as long as you are a live participant in the life of the integrated participants. Human psychology science concluded that while we always put the blame on others about what happens to us (sickness, poverty, inflation, unemployment, pollution, stress, etc..) we don't have any chance to change for the better because our attitude doesn't reach the causality. Finding purpose in the inevitable guilt that we're experiencing, actually means we lean over the whole of the integrated participants holistic nature thesis that says "All is in One, One is in One, One is in All, All is in All", from which results that real change always occurs from inside to the outside of lived life, as stated Stephen R. Covey¹³ stated.

We could illustrate such a behavior related to guilt, in what is happening on the political market, not only from us, to always put the blame on the shortcomings embodied by unemployment, inflation, crisis, poverty, pollution, etc.. (not negative externalities of the political management) only on others, without recognizing in any way the causal implications of those governing. Such a behavior on the political market is a deficit generator, of understanding that in a living system, as the economy of human society is, natural interactions demonstrate the existence of complex causalities and not only from one side.

We can say "YES to life!" in the inevitable circumstance of the guilt that we're experiencing, unless we also understand to assume its responsibility

înțelegere că într-un sistem viu, cum este economia societății omenești, interacțiunile firești demonstrează existența unor cauzalități complexe și nu numai dintr-o parte .

Putem să spunem „DA vieții!” în circumstanța inevitabilă a vinovăției prin care trecem, numai dacă înțelegem să ne asumăm și noi responsabilitatea acesteia, până nu e prea târziu.

Elementul definitoriu al optimismului tragic apare cu adevărat în toată determinarea sa dacă avem în vedere moartea în calitate de a treia circumstanță inevitabilă cunoscută sub denumirea de „certitudinea finală”. După Orio Giarini și Walter Stahel, moartea reprezintă singura certitudine a vieții umane în sensul că de când ne naștem știm cu certitudine că mergem într-o singură direcție, spre „ieșirea finală”⁵.

Frumusețea acestei certitudini finale se află în inteligența microcosmosului nostru de a nu ști când vine, cum vine și nici ce este după ea. Sperăm ca știința să nu ajungă să răspundă la aceste întrebări astfel încât să nu putem elibera odată cu „certificatul de naștere” și „certificatul de ieșire”. A găsi sens în această certitudine finală ca temelie a optimismului tragic pe care trebuie să-l trăiască ființa umană, înseamnă a ne apropia de înțelegerea că esența vieții umane este **responsabilitatea libertății de a fi**. Ființa umană, așa cum afirmă și Papa Ioan Paul al II-lea în „Enciclice”, primește în propria sa responsabilitate nu numai viața sa ci și viața la nivelul întregului viu comun. Prin urmare, numai dacă devenim prin iubire, educație și cunoaștere persoane umane, adică oameni adevărați, putem să înțelegem că esențialul în trăirea acestei experiențe unice și ireversibile este să răspundem imperativelor ei, de care vorbea medicul Alfred Adler⁶.

Și totuși „DA vieții” în aceste circumstanțe inevitabile înseamnă nu numai să ne împlinim viața în cât mai multe văzduhuri ci și să avem grijă că atâta vreme cât generațiile umane coexistă și se succed inevitabil este esențial să lăsăm un mediu curat, copii educați, instituții durabile, comunități sănătoase, familii în armonie de sens, etc. (vezi și fig. 1.)

before it's too late.

The defining element of the tragic optimism really appears in all its determination if we regard death as inevitable third circumstance known as "final certainty." As by Orio Giarini and Walter Stahel, death is the only certainty of human life in the sense that the minute we are born we know with certainty that we go into one direction, towards "final exit."⁴

The beauty of this final certainty is in our microcosm of intelligence of not knowing when it comes, how it comes or what is behind her. We hope that science will not get to answer these questions so that we can not release the "birth certificate" with the "exit certificate". Making sense in this tragic end as the foundation of the tragic optimism that the human being must live, means to get closer to understanding that the essence of human life is the **responsibility of freedom to be**. The human being, as asserted by Pope John Paul II in "Encyclical", receives in its own responsibility not only his life but life to the whole living joint. Therefore, only if we become human beings through love, education and knowledge, meaning real people, can we understand that the essence of living this unique and irreversible experience is to answer their imperatives, as told by the physician Alfred Adler¹⁴.

And yet "YES to life" in these inevitable circumstances is not only to fulfill our life in many stages, but be careful that while human generations inevitably coexist and succeed it is essential to leave a clean environment, educated children, sustainable institutions, healthy communities, families in harmony of purpose, etc.. (See fig. 1.)

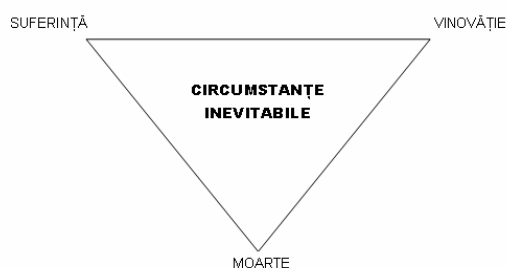


Fig.1. „Triada tragică”

2. Economia, ca organism viu.

Interpretând comportamentele umane în circumstanțele inevitabile surprinse prin triada tragică, este firesc să purtăm analiza noastră în aria de interes a răspunsului la „zgârcenia” naturii și la faptul că viața omului este scurtă. În acte și fapte de creație umană, optimismul tragic se manifestă în economia societății omenești prin care oamenii trebuie să-și producă acele lucruri pe care natura nu le oferă gratuit și de care au nevoie pentru a-și împlini viața trăită.

Din perspectiva noii viziuni cu caracter holistic, care se conturează ca urmare a cercetărilor din fizica cuantică, biologie, psihologie, etc., economia este un sistem viu creat de om, parte a sistemului social cu care se integrează în ecologia lumii microcosmosului nostru după principiul întregilor integrați.

Fritjof Kapra interpretează economia ca pe un organism viu în care oamenii intră în relații de producție, repartiție, schimb și consum în circumstanțe inevitabile legate de limitare, incertitudini și interdependențe dinamice. În calitate de organism viu, economia interacționează cu celelalte sisteme, inclusiv mediul natural, prin intrările ei, transformările care se petrec și prin ieșirile ce le antrenează în timp și spațiu. (vezi și fig.2.)

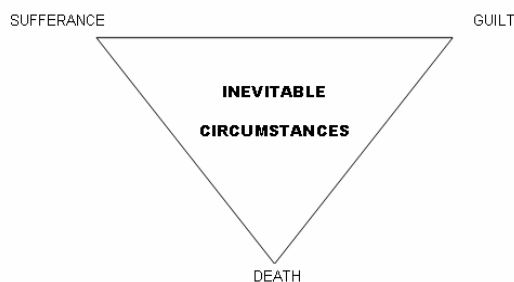


Fig.1. "Tragic triad"

2. Economy, as a living organism.

Interpreting human behavior in unavoidable circumstances captured by the tragic triad, it makes sense to carry our analysis into the area of interest of the response to nature's "avarice" and to the fact that human life is short. In acts and deeds of human creation, tragic optimism manifests in the economy of human society by which people have to produce the things that nature does not give them for free and they need to fulfill their lived life.

From the perspective of the new holistic vision of nature, which is emerging as a result of the research in quantum physics, biology, psychology, etc., economy is a living system created by man, part of the social system that integrates into the ecology of our world as a microcosm principle integrated integers.

Fritjof Kapri sees economy as a living organism in which men enter into relations of production, distribution, exchange and consumption in unavoidable circumstances related to limitation, uncertainties and dynamic interdependencies. As a living organism, the economy interacts with other systems, including the natural environment through its inputs, transformations and outputs that happen to involve them in time and space. (See figure 2.)

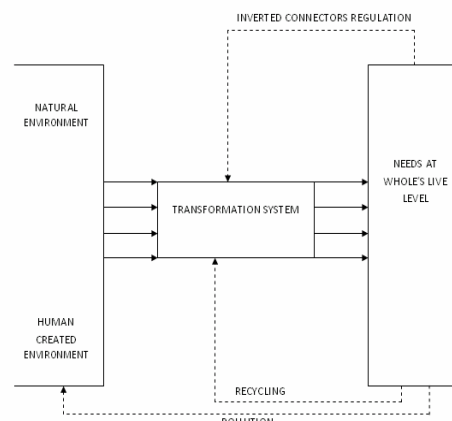
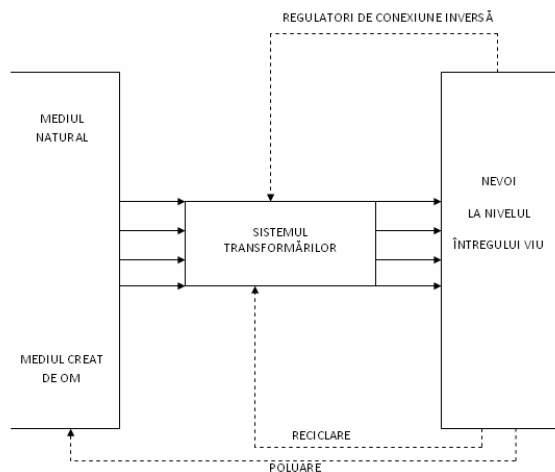


Fig.2. Economy as a living system

Fig.2. Economia ca sistem viu

Un asemenea organism viu aflat în interacțiuni dinamice la nivelul întregului viu⁷ poate fi sintetizat într-o formulă poetică de genul⁸:

„Economia societății omenești
Este un joc deschis, neterminat
Este un sistem cu intrări firești
Și cu „ieșiri” gândite anticipat.

În calitate de organism viu creat de om, economia societății omenești poate să fie interpretată ca fiind sănătoasă sau bolnavă în funcție de gradul de compatibilizare a rezultatelor ei cu exigențele homeostaziei biologiei umane și vieții sociale, ecologiei luminoase.

Spre exemplu, Produsul Intern Brut (PIB) considerat ca un indicator agregat al rezultatelor economice, cunoaște starea de evoluție optimă doar atunci când activitățile care l-au produs nu poluează mediul natural iar bunurile și serviciile cel compun nu pun în pericol viața oamenilor și nici sănătatea organizațiilor de afaceri, a comunităților umane și a statului.

Astăzi PIB-ul la scară planetară (globală) obținut în condițiile poluării mediului, producerii de bunuri care afectează negativ sănătatea oamenilor, etc, este considerat de reprezentanții gândirii holistice (fizicieni, economiști, psihologi, biologi, etc.) ca un „PIB-canceros”.

În această perspectivă, economiștii japonezi adepți ai gândirii „sănătății întregului viu”, propun trecerea contabilității

Such a dynamic interaction with living organisms found in the live whole¹⁵ can be summarized in a poetry like formula¹⁶:

"The economy of human society
It is an open game, unfinished
It is a natural entry
And "outputs" designed in advance.

As a living organism created by man, the economy of human society can be interpreted as being healthy or sick, depending on the degree of compatibility of its results with the demands of homeostasis of human biology and social life, light ecology .

For example, Gross Domestic Product (GDP) considered as an aggregate indicator of economic performance, best knows evolutionary status only when the activities that produced it does not pollute the natural environment and the goods and services that make it up does not endanger human life or health of business organizations, human communities and the state.

Today's GDP at global level obtained under conditions of environmental pollution, production of goods that adversely affect human health, etc., is considered by representatives of holistic thinking (physicists, economists, psychologists, biologists, etc..) as a " cancerous GDP".

naționale la elaborarea „PIB-ului uman”, rezultat al unor organisme economice sănătoase⁹.

Aplicând concepția lui Pareto cu privire la optimumul economic în circumstanțele reieșite din viziunea holistică, putem afirma că îmbunătățirea stării unor indivizi umani fără să pui în pericol starea altor indivizi, se poate extinde la nivelul întregului viu astfel: o economie sănătoasă este optimă atunci când în circumstanțele inevitabile legate de limitare, incertitudini și interdependențe dinamice, poate să îmbunătățească calitatea vieții oamenilor fără ca să se înrăutățească echilibrele ecologice și sociale ale lumii în care coexistăm și ne succedem.

O asemenea interpretare cu caracter holistic are avantajul că privește organismul vieții economice ca parte integrantă a organismului vieții sociale, a ecologiei mediului natural. Nu este normal să privim optimumul economic „rupt” de celelalte forme de optim social, ecologic, etc., între ele existând interdependențe organice astfel încât armonia acestora trebuie să constituie și esența optimumului economic.

Caracterul „tragic” al unui asemenea optim economic, pe care-l propunem spre dezbatere, decurge din faptul că organismul vieții economice, ca și organismul uman, este legat de circumstanțe inevitabile cum sunt: limitarea relativă/ absolută a unor resurse, accentuarea interdependențelor în complexități care se deschid mereu, îndepărtarea de determinism, incertitudini care fac regulile jocului în lumea în care coexistăm și ne succedem.

A găsi sens în limitare nu înseamnă a elimina o asemenea circumstanță inevitabilă din viața noastră economică, ci de a înțelege că multitudinea formelor de risipă afectează nu numai organizațiile de afaceri ci și sănătatea oamenilor, familiilor, a statului, comunităților umane, a mediului ce ne garantează supraviețuirea.

Și totuși, „DA sănătății economice” înseamnă o regândire a formelor de exprimare a eficienței și indicatorilor de măsurare a acesteia astfel încât rentabilitatea

In this perspective, Japanese economists supporters of the “health of the live entire”, suggest switching to the development of national accounting in “human GDP”, as result of sound economic bodies¹⁷.

Applying Pareto's conception on economic optimum in circumstances arising from the holistic view, we can say that improving the status of human individuals without jeopardize the status of other individuals, may extend to the live entire like this: a healthy economy is optimal when the unavoidable circumstances relating to the limitation, uncertainties and dynamic interdependencies, can improve people's life quality without deteriorating the environmental and social equilibrium of the world where we co-exist and succeed.

Such an interpretation with a holistic character has the advantage that it regards the nature of the economic organization as part of the social life body, of the ecology of the natural environment. It is not normal to look at the economic optimum "broken" by other forms of social, environmental optimum, etc., organic interdependence being between them so their harmony must constitute also the essence of the economic optimum.

The "tragic" character of such an economic optimum, which we propose for debate, stems from the fact that the body of economic life, as human body, is linked to unavoidable circumstances such as: relative / absolute resources limiting, increased interdependence in always open complexities, the removal of determinism, uncertainties which are the rules of the game in the world in which we co-exist and succeed.

To find sense in limiting doesn't mean eliminating such an inevitable circumstances of our economic life, but understand that many forms of waste affect not only business organizations but also human health, families, state, human communities, the environment that ensures our survival.

organizației de afaceri să nu se realizeze în dauna sănătății oamenilor, familiilor, bugetului de stat, comunităților, a mediului natural. Se pare că până acum homeostazia „mâinii invizibile” a privit mediul natural ca pe o afacere în lichidare.

Din circumstanța inevitabilă a incertitudinii și în viața economică rezultă nevoia organică de a așeza responsabilitatea folosirii cunoașterii științifice din perspectiva sănătății întregului viu. Nu putem avea o economie sănătoasă într-un mediu natural „bolnav”. După cum nu putem avea organizații sănătoase în comunități umane bolnave.

Aceasta înseamnă că deficitul bugetare comerciale, de ocupare și productivitate, de competitivitate, de nivel de trai, etc., nu sunt altceva decât expresia unei economii bolnave favorizate de „deficitul gemene” : de iubire și cunoaștere științifică, de moralitate, de armonie și solidaritate umană, de omenie și responsabilitate, etc. La polul opus acestor comportamente de contrasens se află de fapt : exacerbarea individualismului patologic sub forma egoismului egocentrist, lăcomie, supraconsumului necontrolat de morală sau subconsumului ce pune în pericol supraviețuirea, a lui „a avea” în dauna lui „a fi”, a voinței de putere și de plăcere în dauna voinței de sens, etc.

În consecință, interpretând economia ca organism viu, optimumul unui asemenea sistem presupune flexibilitate, autoorganizare și autoreproducere, ca expresii a capacității lui de a învăța și a se dezvăța mereu, favorizând și defavorizând sectoarele vieții economice în funcție de capacitatea lor de a răspunde exigențelor sănătății întregului viu comun format din oameni, familii, organizații, comunități, instituții și mediul natural.

O creștere economică sănătoasă, nu este o creștere continuă, în ritm susținut, deoarece într-un model finit și într-un sistem de tipul „întregilor integrați” unele sectoare cresc iar altele descresc sau dispar. O creștere economică sănătoasă este de fapt o creștere economică „organică”, bazată pe armonia proporționalității părților.

And still, "YES to economic health" means a rethinking of the forms of expression efficiency and its measurement of indicators so that profitability of the business organization shall not undertake the expense of human health, families, state budget, communities and the natural environment. It seems that so far homeostasis of the "invisible hand" saw the natural environment as a business in liquidation.

From the unavoidable fact of uncertainty into economic life results the organic need to use scientific knowledge in placing the responsibility of the whole live health perspective. We can not have a healthy economy in a "sick" natural environment. As we can not have healthy organizations in sick human communities.

This means that trade deficits, employment and productivity, competitiveness, standard of living, etc., are simply the expression of a sick economy favored by the "twin deficits" : love and scientific knowledge, morality, harmony and human solidarity, humanity and responsibility, etc.. In contrast to these behaviors are opposite in fact: exacerbation of pathological individualism as self-centered selfishness, greed, over-controlled by moral underconsumption threatening the survival of "having" in the expense of "being" , the will of power at the expense of the will and pleasure of sense, etc.

Consequently, interpreting the economy as a living organism, the optimum of such a system means flexibility, self-organization and self-reproduction, as expressions of his ability to learn and unlearn all the time, favoring and disfavoring sectors of economic life according to their ability to meet the health requirements of the whole communities of people, families, organizations, communities, institutions and the natural environment.

A healthy economic growth, is not a continuous growth, because in a finite model and in a system of "integer integrate" type

Fără să dezvoltăm „optimul economic tragic” în toată complexitatea interacțiunilor pe care le presupune, totuși în studiul de față dorim să prezentăm și interacțiunile deschise în care se află acesta în funcție și de alte circumstanțe inevitabile exprimate sub forma altor triade. Avem în vedere „triada ființei integrale” (TFI), circumscrisă de puterea minții, puterea inimii și puterea sufletului ca temelie a homeostaziei umane, „triada imperativelor vieții umane” (TIV), definită de Alfred Adler prin viața trăită, muncă și iubire, „triada societății democratice” (TSD), așezată pe puterea legislativă, puterea judecătorească și puterea executivă, ca încercări de a transpune homeostazia biologiei umane în societate și „triada comportamentului uman” (TCU), aflată la interacțiunea raționalității cu speranța și conștiința alegerilor în circumstanțe inevitabile, legate de limitare, incertitudini și interdependențe dinamice în calitate de „triadă holistică” (TH) și suferință, vinovăție și moarte în calitate de „triada tragică” (TT) – vezi și fig.3.¹⁰

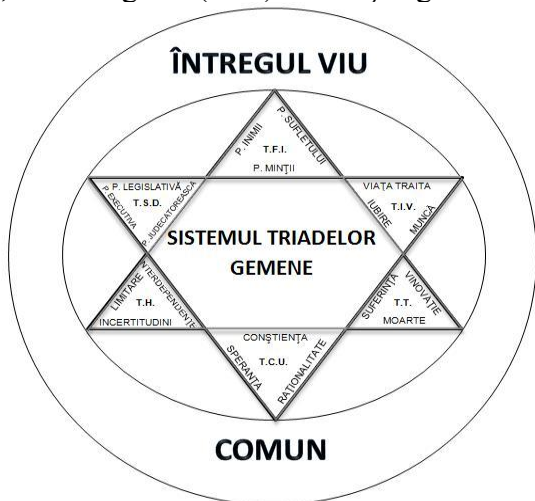


Fig.3. Sistemul „triadelor gemene”

Folosind reprezentarea sinoptică de mai sus, putem să ne apropiem de înțelegerea abordării holistice a criteriilor optimului economic tragic, astfel încât plusul de valoare adăugată netă în economie să fie obținut după criteriul „câștig-câștig” și nu după regula „câștig-pierdere”, ca până acum. Așa am putea explica de ce absolutizarea maximizării

some sectors grow while others decrease or disappear. A healthy economic growth is actually an "organic" growth based on the harmony of parts' proportionality.

Without developing the "tragic economic optimum" in the complexity of interactions involved, however in this study we want to present also open interactions in which it is based under other unavoidable circumstances expressed in the form of other triads. Considering "integral being's triad" (IBT), circumscribed by the power of mind, heart and strength of the soul as the foundation of human homeostasis, "triad of human life imperatives" (TLI), as defined by Alfred Adler's lived life, work and love, " democratic society's triad " (DST), is placed on the legislative, judiciary and executive as attempts to translate homeostasis in human biology in society and " human behavior triad" (HBT) located at the interaction of rationality and hope and consciousness of elections in unavoidable circumstances relating to the limitation, uncertainties and dynamic interdependencies as "holistic triad" (HT) and suffering, guilt and death as "tragic triad" (TT) - see also figure 3.¹⁸

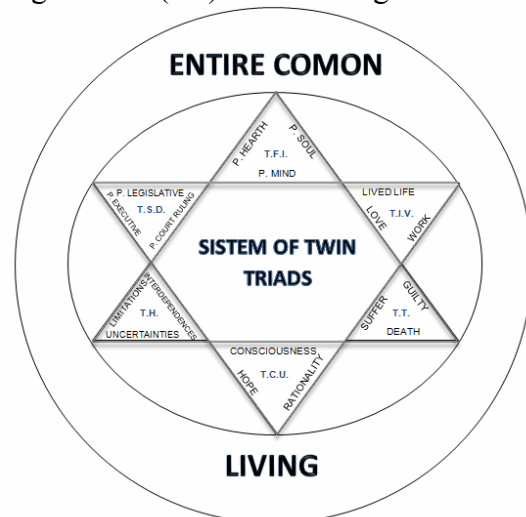


Fig.3. The "twin triads"

Using the above synoptic representation, we can get closer to understanding the holistic approach to optimum tragic

profitului financiar constituie principala cauză a crizei economice, deoarece a pus în pericol sănătatea oamenilor și familiilor, a bugetelor statelor și a mediului natural. Din perspectiva celor arătate am putea să concluzionăm că actuala criză globală este rezultatul depărtării economiei societății omenești de exigențele optimului sănătății întregului viu.

economic criteria, so the plus net economic value added is obtained by the criterion of "win-win" and not after the "win-lose" as before. So we could explain why total financial profit maximization is the main cause of economic crisis because it endangered the health of people and families, the budgets of states and the natural environment. From the listed perspective we might conclude that the current global crisis is the result of removing the economy of human society from the requirements of the living whole's optimum health.